

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister van Justitie (hierna: de minister),
appellant,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, (hierna: de
voorzieningenrechter) van 4 mei 2010 in zaak nrs. 10/13270 en 10/13272
in het geding tussen:

(hierna: de vreemdeling)

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit van 9 april 2010 heeft de minister een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 4 mei 2010, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 11 mei 2010, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Op het hoger beroep zijn de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), het Vreemdelingenbesluit 2000 en het Voorschrift Vreemdelingen 2000 van toepassing, zoals die luiden tot 1 juli 2010.

2.2. De minister klaagt in de enige grief, samengevat weergegeven, dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft overwogen dat hij ontoereikend heeft gemotiveerd dat in Zuid- en Centraal-Somalië ten tijde van belang geen sprake was van een zodanige mate van geweld dat zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat een burger, louter door zijn aanwezigheid aldaar, op dat moment een reëel risico liep op ernstige schade, als beschreven in artikel 15, aanhef en onder c, van richtlijn 2004/83/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als personen die anderszins internationale bescherming behoeven, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de richtlijn). De minister betoogt daartoe dat het, gelet op de uitspraken van de Afdeling van 15 januari 2010 in zaak nr. 200908528/1/V2 en 25 mei 2009 in zaak nr. 200702174/2/V2 (www.raadvanstate.nl), aan de vreemdeling is om het bestaan van voormelde uitzonderlijke situatie aannemelijk te maken en dat hij daarin met de eerst in beroep overgelegde stukken niet is geslaagd. In het relaas van de vreemdeling, de algemene situatie zoals die naar voren komt uit het algemeen ambtsbericht inzake Somalië van de minister van Buitenlandse Zaken van maart 2010 (hierna: het ambtsbericht) en de rapportages van de secretaris-generaal van de Verenigde Naties noch in de gegevens over aantallen burgerslachtoffers van geweld in Zuid- en Centraal-Somalië, heeft hij grond hoeven zien om te oordelen dat in dat gebied sprake is van vorenbedoelde uitzonderlijke situatie, aldus de minister.

2.2.1. Zoals de Afdeling heeft overwogen in voormelde uitspraak van 25 mei 2009, kan uit punt 43 van het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van 17 februari 2009 in zaak C-465/07 (JV 2009/111), gelezen in samenhang met de punten 35 tot en met 40 van dit arrest, worden afgeleid dat artikel 15, aanhef en onder c, gelezen in samenhang met artikel 2, eerste lid, aanhef en onder e, van de richtlijn, bescherming beoogt te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn bedoelde ernstige schade. Artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 voorziet in de aldus vereiste bescherming, aangezien deze bepaling de grondslag biedt voor vergunningverlening in situaties die door artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden worden bestreken en laatstgenoemde bepaling - gezien de daaraan door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens gegeven uitleg in het arrest van 17 juli 2008 in zaak nr. 25904/07, NA. tegen het Verenigd Koninkrijk (JV 2008/329) - ook ziet op de uitzonderlijke situatie, bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn.

2.2.2. Zoals de Afdeling evenzeer eerder heeft overwogen in voormelde uitspraak van 15 januari 2010, kan een vreemdeling aan artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn aanspraak op bescherming ontleenen, indien hij erin slaagt aannemelijk te maken dat de mate van willekeurig geweld in het kader van het door hem gestelde gewapend conflict in zijn land van herkomst ten tijde van de totstandkoming van het besluit dermate hoog was dat zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat een burger, louter door zijn aanwezigheid aldaar, op dat moment een reëel risico liep op ernstige schade, als vorenbedoeld.

2.2.3. De vreemdeling heeft in beroep betoogd dat hij, indien hij moet terugkeren naar zijn land van herkomst, dat wil zeggen Zuid- en Centraal-Somalië, daar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de ernstige schade, als beschreven in artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn. Ter onderbouwing van zijn betoog heeft hij verwezen naar:

- het rapport '2009 Human Rights Reports: Somalia' van het US Department of State van 11 maart 2010;
- het rapport 'Country Summary Somalia' van Human Rights Watch van januari 2010;
- rapporten van de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties inzake de veiligheidssituatie in Somalië van 2 oktober 2009 en 31 december 2009;
- het 'Country of Origin Information Report Somalia' van de UK Border Agency van 13 november 2009;
- de notitie 'Veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Somalië' van Vluchtelingenwerk Nederland van augustus 2009;
- een bericht 'samenvatting ambtsbericht Somalië van 19 oktober 2009' van Vluchtelingenwerk Nederland van oktober 2009.

2.2.4. De minister heeft zich in het besluit van 9 april 2010, waarin het voornemen is ingelast, op het standpunt gesteld dat de vreemdeling niet in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning asiel op de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000. Aan dit standpunt heeft hij ten grondslag gelegd dat de algehele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië geen aanleiding geeft om te concluderen dat sprake is van een zodanige mate van geweld dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger bij terugkeer, enkel door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt het slachtoffer te worden van ernstige schade als bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn. Ten behoeve van de beoordeling van de veiligheidssituatie wordt volgens hem onder meer gekeken naar de aard en intensiteit van het geweld, de vluchtelingenstromen binnen en vanuit Zuid- en Centraal-Somalië en de gevolgen voor de burgerbevolking. De aard en intensiteit van het geweld in Zuid- en Centraal-Somalië, zoals deze onder andere blijkt uit het ambtsbericht, zijn weliswaar aanleiding voor voortdurende en bijzondere zorg, maar hebben niet dusdanige vormen aangenomen dat moet worden geconcludeerd dat iedere burger een reëel risico op ernstige schade loopt. De in openbare bronnen genoemde cijfers over het aantal burgerslachtoffers, met hoeveel voorzichtigheid die ook moeten worden gehanteerd, kunnen in relatie tot de gehele populatie van Zuid- en Centraal-Somalië eveneens niet tot dat oordeel leiden. De grote vluchtelingenstromen en het grote aantal ontheemden kunnen enerzijds worden gezien als een bevestiging van de slechte situatie in Zuid- en Centraal-Somalië. Anderzijds duidt dit er volgens hem op dat grote aantallen personen in staat zijn zich binnen Somalië te bewegen naar gebieden die rustiger zijn op het moment dat sprake is van gewelddadigheden. Hoewel op grond van alle beschikbare relevante informatie moet worden gesteld dat in Zuid- en Centraal-Somalië sprake is van een slechte veiligheidssituatie en een daarmee samenhangende slechte humanitaire situatie, leiden de beschreven omstandigheden, zowel op zichzelf als in samenhang bezien, niet tot het oordeel dat sprake is van een uitzonderlijke situatie als vorenbedoeld, aldus de minister.

2.2.5. In het ambtsbericht is in paragraaf 2.3.2, voor zover thans van belang, het volgende vermeld:

"De veiligheidssituatie in geheel Zuid- en Centraal-Somalië was in de verslagperiode slecht. In de verslagperiode vonden in Zuid- en Centraal-Somalië geregeld gevechten plaats tussen TFG milities, AMISOM en aan de TFG gelieerde milities als Ahlu-Sunna w'al-Jama'a en delen van de voormalige UIC enerzijds tegen Al-Shabaab, Hizbul Islam en gelieerde milities anderzijds, die onderling ook strijd leverden. Bij deze gevechten vielen geregeld burgerslachtoffers. Betrouwbare cijfers over het aantal slachtoffers van de gevechten zijn door de slechte veiligheidssituatie moeilijk te vergaren.

De hevigste gevechten tijdens deze verslagperiode vonden plaats in Mogadishu, maar ook op andere plekken in Zuid- en Centraal-Somalië was sprake van gewelddadigheden. Zo werd gedurende de verslagperiode gevechten tussen TFG-gezinde milities gesteund door Ethiopische troepen en Al-Shabaab om controle over Belet-Weyne en Dusamareb. Ook vonden gevechten plaats tussen clans in Zuid- en Centraal-Somalië. Daarnaast

leverden milities gelieerd aan Al-Shabaab strijd met milities gelieerd aan Hizbul Islam over de controle van Kismayo. Er is geen duidelijk beeld te geven welke milities van (sub)clans het meest me elkaar in gevecht waren. Het is niet mogelijk een volledig overzicht te geven van de veiligheidsincidenten tijdens de verslagperiode."

2.2.6. In het rapport van de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties van 2 oktober 2009 is in paragraaf 17 het volgende vermeld:

"Beyond Mogadishu, the security situation deteriorated markedly in the reporting period, with Government and allied militia challenging insurgent forces for control over strategically important towns in southern and central Somalia. In August, Al-Shabaab and Hizbul Islam forces were temporarily driven from the towns of Beledweyne and Bulobaarde (Hiraan region) and some insurgent strongholds in the Gedo region. However, insurgents were later able to retake many of these locations. In late August, Ethiopian forces reportedly crossed the border into Hiraan region and briefly entered Beledweyne to dislodge the insurgents. Overall, the security situation in southern and central Somalia has become more volatile and hostilities are likely to continue at the present level."

2.2.7. In voormeld rapport van het US Department of State van 11 maart 2010 is het volgende vermeld:

"Fighting during the year between TFG and allied forces against al-Shabaab and Hizbul Islam in south central regions resulted in the deaths of at least 1,000 persons (...). An estimated 3,500 others were injured, and the UN High Commissioner for Refugees (UNHCR) reported that more than one million civilians were displaced, some for the first time and others after several earlier occurrences, as a result of conflict during the year. All parties to the conflict employed indiscriminate lethal tactics. Antigovernment and extremist groups, particularly al-Shabaab, were responsible for launching mortar attacks from hidden sites within civilian populated areas and using civilians as human shields. In addition, such groups conducted suicide bombings, used land mines and remote controlled roadside bombs (...). Al-Shabaab conducted almost daily attacks against the TFG and AMISOM, resulting in significant civilian casualties. TFG and AMISOM forces responded to these attacks, which sometimes resulted in shelling of civilian populated areas."

2.2.8. In voormelde 'Country Summary Somalia' van Human Rights Watch van januari 2010 is, onder meer, het volgende vermeld:

"Most of south-central Somalia was under the control of local administration linked to al-Shabaab and other opposition groups throughout 2009. A level of peace and stability prevailed in some opposition-controlled areas, but many of their administration carried out serious abuses against the populations they control."

2.2.9. In voormelde 'Samenvatting ambtsbericht Somalië van 19 oktober 2009' van Vluchtelingenwerk Nederland van oktober 2009 is, onder meer, het volgende vermeld:

"Voornamelijk in Zuid- en Centraal-Somalië deden zich tijdens de

verslagperiode geweldsincidenten voor. Het conflict in dit deel van het land heeft echter een negatieve invloed op de veiligheidssituatie in het gehele land. In heel Somalië bleef de veiligheidssituatie dan ook slecht. (...) Geweldsincidenten in Somalië vonden plaats in een context van straffeloosheid en gebrek aan overheidsgezag die in grote delen van Somalië heerst. Betrouwbare cijfers over het aantal slachtoffers zijn door de slechte veiligheidssituatie moeilijk te vergaren. De hevigste gevechten vonden plaats in Mogadishu, maar ook op andere plekken in Zuid- en Centraal-Somalië was sprake van gewelddadigheden. In Mogadishu werden geregeld zware wapens gebruikt, waarbij veel burgerslachtoffers vielen. Er was sprake van willekeurig geweld en ernstige en wijdverspreide schendingen van mensenrechten.

(...)

In de loop van 2008 veroverde Al-Shabaab grote delen van Zuid- en Centraal-Somalië. Jongeren sluiten zich aan bij deze radicaal-islamitische groepering bij gebrek aan middelen en kansen. Ook voelen sommige jongeren zich aangetrokken tot de ideologie van Al-Shabaab. Rekrutering gebeurt echter ook onder bedreiging met de dood. Wanneer men lid is van Al-Shabaab is het moeilijk om de groepering weer te verlaten. (...) Ook de familieleden van de deserteur lopen gevaar."

2.2.10. Hoewel uit de door de vreemdeling ingebrachte stukken, hiervoor genoemd onder 2.2.3., naar voren komt dat de veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië zorgwekkend is, kan niet uit die stukken worden afgeleid dat de mate van het willekeurig geweld in Zuid- en Centraal-Somalië en meer in het bijzonder Kismayo, vanwaar de vreemdeling stelt afkomstig te zijn, ten tijde van de totstandkoming van het besluit zodanig hoog was dat zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat een burger, louter door zijn aanwezigheid aldaar, op dat moment een reëel risico liep op de in artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn beschreven ernstige schade. Aangezien de vreemdeling verder geen informatie heeft ingebracht waaruit kan worden afgeleid dat zich ten tijde van de totstandkoming van voormeld besluit in het gebied waaruit hij afkomstig is wel een uitzonderlijke situatie, als vorenbedoeld, voordeed, heeft de minister, anders dan de voorzieningenrechter heeft overwogen, voldoende gemotiveerd dat niet aannemelijk is geworden dat zich vorenbedoelde uitzonderlijke situatie aldaar op dat moment voordeed en bestaat, anders dan de voorzieningenrechter eveneens heeft overwogen, geen aanleiding te oordelen dat de minister een te beperkte invulling aan artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn heeft gegeven. Daarbij wordt in aanmerking genomen dat de minister niet heeft volstaan met de enkele stelling dat in het aantal burgerslachtoffers geen aanleiding wordt gevonden voor het aannemen van een uitzonderlijke situatie, als vorenbedoeld, maar zijn standpunt, zoals blijkt uit overweging 2.2.4. nader heeft gemotiveerd, in welk opzicht deze zaak verschilt van zaak nr. 200905017/1/V2 die heeft geleid tot de uitspraak van 26 januari 2010 (www.raadvanstate.nl), waarin de Afdeling heeft geoordeeld dat het desbetreffende besluit terzake van de vraag of sprake was van de uitzonderlijke situatie, beschreven in artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn – overigens in dat geval in Mogadishu – niet deugdelijk was gemotiveerd. De grief slaagt.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, overweegt de Afdeling als volgt.

2.4. Het beroep van de vreemdeling op artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 is niet onderbouwd, zodat dit niet kan leiden tot vernietiging van het besluit.

2.5. Aan de hiervoor niet besproken bij de voorzieningenrechter voorgedragen beroepsgronden komt de Afdeling niet toe. Over die gronden is door de voorzieningenrechter uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een oordeel gegeven, waartegen in hoger beroep niet is opgekomen. Evenmin is sprake van een nauwe verwevenheid tussen het oordeel over die gronden, dan wel onderdelen van het besluit waarop deze betrekking hebben, en hetgeen in hoger beroep aan de orde is gesteld. Deze beroepsgronden vallen thans diensgevolge buiten het geding.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 4 mei 2010 in zaak nr. 10/13270;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. T.M.A. Claessens, leden, in tegenwoordigheid van mr. I.S. Vreken, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

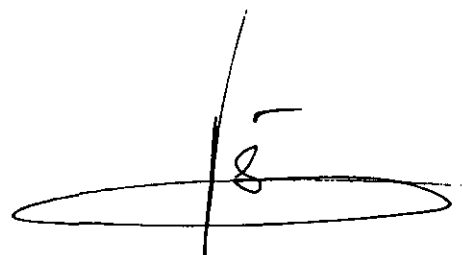
w.g. Vreken
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 10 september 2010

418-563.

Verzonden: 10 september 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Voorzieningenrechter

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummers: AWB 10/13272 (verzoek) -
AWB 10/13270 (beroep) +

Datum uitspraak: 4 mei 2010

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

Vreemdelingenbewaring

Ja Nee

geboren op
v-nummer:
van Somalische nationaliteit,
verzoeker,
gemachtigde mr. B.J. Manspeaker,

tegen

de Minister van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 9 april 2010 heeft verweerder de aanvraag van verzoeker van 31 maart 2010 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Dit besluit is bekendgemaakt in het Aanmeldocentrum te Zevenaar. Verzoeker heeft daartegen op 9 april 2010 beroep ingesteld. Verzoeker is meegedeeld dat hij de behandeling van het beroep niet in Nederland mag afwachten. Bij verzoekschrift van 9 april 2010 heeft verzoeker verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op het beroep is beslist.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd.

De openbare behandeling van het verzoek heeft plaatsgevonden ter zitting van 23 april 2010. Verzoeker is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. F.M. Ticheler.

pk

Verzoeker	B. Ticheler	Paraaf
Ingangsdatum	23-4-2010	mdw.
Beoordeling	NO / Ongegr. Opgg.	
Permisiebewaaring	J/N	
Ver. Best. Binnl.		wkn.
Bev. Kopien	6x	
De. Landkade		

102

IND lokatie:	Den Bosch
Dossiernr:	1003.31.1297
ULAD ontvangstdatum:	
Stafnr:	
IND ontvangen datum:	4 MEI 2010
Registratie in naam mdw:	Vreem
INDIS datum:	4-5-2010
Invoer naam mdw:	
Controle datum:	

+31263592727

Registratienummers: AWB 10/13272 (verzoek)
AWB 10/13270 (beroep)

2

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:81 van de Awb kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

2. Indien de voorzieningenrechter van oordeel is dat nader onderzoek na de zitting redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, kan hij op grond van artikel 8:86 van de Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak. Daarvoor bestaat aanleiding.

3. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de voorzieningenrechter het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden. De toetsing of de aanvraag in een aanmeldcentrum mocht worden afgewezen, mondt uit in een beoordeling van het naar de gedane aanvraag verrichte onderzoek en de motivering van de afwijzing.

4. Verweerder heeft de aanvraag in het aanmeldcentrum afgewezen en heeft daaraan, samengevat weergegeven en voor zover thans van belang, het volgende ten grondslag gelegd.
Verzoeker is op 16 maart 2010 via de luchthaven Schiphol Nederland ingereisd zonder in het bezit te zijn van een geldig document voor grensoverschrijding en heeft zich eerst op 20 maart 2010, derhalve niet onverwijld, gemeld. De reden voor de verlate melding wordt niet als verschoonbaar aangemerkt. Ook het ontbreken van reis- of identiteitsdocumenten wordt niet als verschoonbaar aangemerkt. Het asielrelaas, eruit bestaande dat verzoeker zijn land heeft verlaten uit vrees voor Al Shabaab, omdat verzoeker door Al Shabaab was opgepakt wegens verboden handel, wordt niet geloofwaardig geacht.
Ten aanzien van artikel 15, aanhef en onder c, van Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Definitierichtlijn), stelt verweerder zich op het standpunt dat, hoewel de algehele situatie in Somalië slecht is, verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat er voor hem bij terugkeer een reëel gevaar bestaat op een zodanige behandeling dat hij in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel.

5. Hiermee kan verzoeker zich niet verenigen. In het navolgende zal, voor zover van belang, op zijn stellingen worden ingegaan.

6. De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

7. Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

8. Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling niet beschikt over een voor toegang tot Nederland vereist document voor grensoverschrijding, tenzij hij zich onverwijld onder opgave van de plaats waar of waarlangs hij Nederland is binnengekomen heeft vervoegd bij een ambtenaar, belast met de grensbewaking of het

+31263592727

Registratienummers: AWB 10/13272 (verzoek)
AWB 10/13270 (beroep)

3

toezicht op vreemdelingen, en daar kenbaar heeft gemaakt dat hij asiel wenst.

9. Verweerder heeft de verklaring van verzoeker, die niet in het bezit was van een geldig document voor grensoverschrijding, voor de niet onverwijld melding bij zijn binnenkomst in Nederland op 16 maart 2010, namelijk dat hij ditzelf was en hoofdpijn had, in redelijkheid niet verschoonbaar hoeven achten. Met verweerder kan niet worden ingezien dat verzoeker daardoor belet werd zich bij binnenkomst in Nederland via de luchthaven Schiphol onverwijld bij de autoriteiten te melden. In de zienswijze heeft verzoeker bovendien opgemerkt dat hij eerst na binnenkomst, toen hij na de landing door een reisagent aan een derde was overgedragen en met deze naar een woning was gegaan, ziek is geworden. Het beroep van verzoeker op overmacht slaagt daarom niet. Gelet hierop heeft verweerder artikel 31, tweede lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 kunnen tegenwerpen. Hetgeen partijen overigens in het kader van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 hebben aangevoerd, zal de voorzieningenrechter derhalve onbesproken laten.

10. Indien zich één van de omstandigheden, opgesomd in artikel 31, tweede lid, onder a tot en met f, van de Vw 2000 voordoet, dient van het asielrelaas een positieve overtuigingskracht uit te gaan. In dat geval mogen in het relaas geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen.

11. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het asielrelaas van verzoeker positieve overtuigingskracht ontbeert. Verweerder heeft in het relaas innerlijke tegenstrijdigheden gezien. Zo heeft verzoeker tijdens het eerste gehoor verklaard dat hij tot ergens in oktober 2009 als sjourwer in de haven heeft gewerkt, terwijl hij op andere momenten heeft verklaard dat hij wegens handel in verboden goederen door Al Shabaab is opgepakt op 10 september 2009 en vervolgens tot aan zijn ontsnapping twintig dagen heeft vastgezet. De niet nader onderbouwde tegenwerping van verzoeker dat de tolk zich zou hebben vergist met betrekking tot het cijfer 10 en oktober heeft verweerder niet overtuigend kunnen achten.

Voorts heeft verweerder niet overtuigend kunnen achten dat verzoeker, na een eerdere waarschuwing van Al Shabaab, de handel in verboden goederen heeft voortgezet. Eveneens heeft verweerder niet overtuigend kunnen achten dat verzoeker, ondanks een 20-dagen durende detentie, waarbij hem was meegedeeld dat hij de doodstraf zou krijgen, geen naam van een medegevangene heeft kunnen noemen, alsmede op betrekkelijk eenvoudige wijze heeft kunnen ontsnappen. Het beroep van verzoeker op het opgelopen hebben van een schorwond, waaruit zou blijken dat zijn vlucht niet zomaar mogelijk was omdat hij is beschoten, slaagt niet, aangezien dat beroep niet nader is onderbouwd.

12. Gelet op het voorgaande heeft verweerder in redelijkheid verzoekers asielrelaas ongelooftwaardig kunnen achten. Verweerder heeft daarin derhalve terecht geen aanleiding gezien om verzoeker in het bezit te stellen van de verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000.

13. Tussen partijen is voorts in geschil of verzoeker recht op bescherming kan ontlenen aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000.

14. Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 kan – voor zover hier van belang – een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt

+31263592727

Registratienummers: AWB 10/13272 (verzoek)
AWB 10/13270 (beroep)

4

om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.

15. Onder artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000, wordt met ingang van 25 april 2008 ingevolge het bepaalde in artikel 3.105d van het Vreemdelingenbesluit 2000, voor zover hier van belang, ook begrepen ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

16. Met voornoemde bepaling heeft verweerder uitvoering gegeven aan artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn.

17. Zoals de Afdeling heeft overwogen in de uitspraak van 25 mei 2009 (nr. 200702174/2/V2, JV 2009/291), kan uit rechtsoverweging 43 van het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen (hierna: het Hof) van 17 februari 2009, in zaak C-465/07 (JV 2009/111), gelezen in samenhang met de rechtsoverwegingen 35 tot en met 40 van dat arrest, worden afgeleid dat artikel 15, aanhef en onder c, gelezen in samenhang met artikel 2, eerste lid, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn, bescherming beoogt te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn bedoelde ernstige bedreiging (hierna: de uitzonderlijke situatie). Volgens de Afdeling voorziet artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 in de aldus vereiste bescherming, aangezien deze bepaling de grondslag biedt voor vergunningverlening in situaties die door artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM) worden bestreken en laatstgenoemde bepaling – gezien de daaraan door het Europese Hof voor de rechten van de mensen (hierna: het EHRM) gegeven uitleg in het arrest van 17 juli 2008 (nr. 25904/07, N.A. tegen het Verenigd Koninkrijk, JV 2008/329) – ook ziet op de uitzonderlijke situatie, beschreven in artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn.

18. Niet in geschil is dat verzoeker afkomstig is uit in Zuid-Somalisch. Voorts is niet in geschil dat in Zuid-Somalisch sprake is van een gewapend conflict. Partijen worden verdeeld gehouden over de vraag of in Zuid-Somalisch sprake is van vorenbedoelde uitzonderlijke situatie.

19. In het besluit van 9 april 2010, en het daarin ingelaste voornemen, heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat, hoewel op grond van alle beschikbare relevante informatie moet worden gesteld dat in Zuid- en Centraal-Somalisch sprake is van een slechte veiligheidssituatie en daarmee een samenhangende slechte humanitaire situatie, de beschreven omstandigheden, zowel op zichzelf als in samenhang gezien, niet tot het oordeel leiden dat sprake is van een situatie waarin een burger, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade. Daarbij heeft verweerder voorop gesteld dat de algehele situatie in Somalië niet zodanig is dat van asielzoekers die uit dit land afkomstig zijn, niet zou kunnen worden gevergd dat zij zelf aannemelijk maken dat er ten aanzien van hen daadwerkelijk concrete redenen zijn, gelegen in hun persoonlijke feiten en omstandigheden, die de conclusie rechtvaardigen dat voor hen bij terugkeer naar Somalië een reëel gevaar bestaat op een zodanige behandeling dat zij in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning. Verweerder heeft voorts overwogen dat verzoeker, die niet behoort tot een door verweerder aangewezen kwetsbare minderheidsgroep in zijn land van herkomst, dit niet aannemelijk heeft gemaakt.

+31263592727

Registratienummers: AWB 10/13272 (verzoek)

5

AWB 10/13270 (beroep)

20. In het bestreden besluit en het daarin ingelaste voornemen heeft verweerder voorts gesteld dat de vraag of sprake is van een uitzonderlijke situatie beoordeeld moet worden in de context van Zuid- en Centraal-Somalië en niet tegen de achtergrond van één stad of een gebied van beperkte omvang. Een zo beperkte toetsing sluit, aldus verweerder, onvoldoende aan bij de termen van artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn waarin wordt verwezen naar een situatie van een gewapend conflict. Beoordeling op stadsniveau is bovendien in redelijkheid niet uitvoerbaar, omdat dit zou betekenen dat een aparte en actuele beoordeling nodig is van elke stad in een land van herkomst waar een asielzoeker uit afkomstig is. Derhalve moet volgens verweerder bij de beoordeling van de geografische omvang van de betreffende situatie gekeken worden naar de situatie in het gehele gebied waarin het betreffende gewapend conflict plaats heeft, voor zover zich dat binnen het grondgebied van het betreffende land van herkomst afspeelt.

In de context van Somalië is, aldus verweerder, geheel Zuid- en Centraal Somalië aan te merken als een gebied waarbinnen een gewapend conflict plaats heeft. Met Zuid- en Centraal Somalië worden die delen van Somalië bedoeld die niet behoren tot de noordelijke (autonome) gebieden Puntland, Somaliland, Sool en Sanaag.

Verweerder heeft in dit verband tevens gewezen op de gebiedsmatige afbakening, zoals opgenomen in het algemeen ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van maart 2010 inzake Somalië.

21. De voorzieningenrechter komt deze beoordeling in algemene zin niet onjuist voor.

Immers, blijkens de in artikel 2, aanhef en onder e, van de Definitierichtlijn gegeven definitie is een 'persoon die voor de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt' een onderdaan van een derde land ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn *land van herkomst* terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade als omschreven in artikel 15 van de Definitierichtlijn.

Daarnaast volgt uit de Afdelingsuitspraak van 15 januari 2010, LJN BL9431, dat de vreemdeling, om aan artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn aanspraak op bescherming te kunnen ontlenen, aannemelijk dient te maken dat in zijn land van herkomst sprake is van de in deze bepaling bedoelde uitzonderlijke situatie. In het verlengde daarvan dient verweerder dan ook, aan de hand van de door de vreemdeling aangedragen informatie, de veiligheidssituatie op landsniveau te beoordelen.

Voor het standpunt dat in het kader van artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn de veiligheidssituatie in het gehele gebied dient te worden beoordeeld vindt de voorzieningenrechter bovendien steun in het eerdergenoemde arrest van het EHRM van 17 juli 2008 en het arrest van 20 januari 2009 (F.H. tegen Zweden, nr. 32621/06, JV 2009/74), waarin het EHRM, ter beantwoording van de vraag of sprake is van 'the most extreme cases of general violence', de algemene veiligheidssituatie in het gehele land in ogenschouw neemt.

22. Ten betooga dat hij bij terugkeer naar Zuid- en Centraal-Somalië een risico loopt op ernstige schade als bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn heeft verzoeker in de zienswijze met betrekking tot het voornemen van verweerder niet meer gedaan dan een, niet onderbouwd, beroep te doen op artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn, in samenhang met artikel 3 van het EVRM.

Eerst in het aanvullend beroepschrift heeft verzoeker ter onderbouwing van zijn stelling dat verweerder artikel 15, aanhef en c, van de Definitierichtlijn heeft geschonden, gewezen heeft op de hierna volgende documenten:

1. US State Department, 2009 Human Rights Report, Somalia.
2. Human Rights Watch, Country Summary, January 2010 Somalia.

+31263592727

Registratienummers: AWB 10/13272 (verzoek)
AWB 10/13270 (beroep)

6

3. UN Security Council report of the Secretary-General on the situation in Somalia, December 2009, S/2009/684.
4. UN Security Council report of the Secretary-General on Somalia, October 2009, S/2009/503.
5. UK Border Agency. Country of Origin Information Report. 13 November 2009.
6. Vluchtelingenwerk Nederland. Notitie – Veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Somalië, augustus 2009.
7. Vluchtelingenwerk Nederland. Samenvatting Ambtsbericht Somalië van 19 oktober 2009.

23. Verweerder heeft zich in het besluit van 9 april 2010, en het daarin ingelaste voornemen, op het standpunt gesteld dat ten behoeve van de beoordeling van de veiligheidssituatie onder meer wordt gekeken naar de aard en intensiteit van het geweld, de vluchtelingenstromen binnen en vanuit Zuid- en Centraal-Somalië en de gevolgen voor de burgerbevolking.

Met betrekking tot de aard en intensiteit van het geweld in heel Zuid- en Centraal-Somalië, zoals volgens verweerder onder andere blijkt uit voornoemd ambtsbericht, heeft verweerder overwogen dat deze weliswaar aanleiding zijn voor voortdurende en bijzondere zorg, maar dat deze niet dusdanige vormen hebben aangenomen dat moet worden geconcludeerd dat iedere burger een reëel risico loopt op ernstige schade.

Verweerder heeft voorts het aantal burgerslachtoffers in de beoordeling betrokken en het aantal doden en gewonden afgezet tegen het inwonertal van Zuid- en Centraal-Somalië. In het licht van deze cijfers heeft verweerder geen aanleiding gezien te oordelen dat in Zuid- en Centraal-Somalië sprake is van deze uitzonderlijke situatie.

Voorts heeft verweerder de vluchtelingenstromen in de beoordeling betrokken en geconstateerd dat enerzijds de grote vluchtelingenstromen en het grote aantal ontheemden kunnen worden gezien als een bevestiging van de slechte situatie, anderzijds geconstateerd dat dit erop duidt dat grote aantallen personen in staat zijn zich binnen Somalië te bewegen op het moment dat sprake is van gewelddadigheden, naar rustiger gebieden.

Ten slotte heeft verweerder daarbij de slechte voedselsituatie in ogenschouw genomen, onder verwijzing naar het rapport van de Food Security and Nutrition Analysis Unit-Somalia van februari 2010, alsmede overwogen dat NGO's, VN- en andere internationale organisaties die zich op humanitaire hulp richten, actief en vertegenwoordigd zijn.

24. De voorzieningenrechter is van oordeel dat verweerder met vorenbedoelde maatstaf een te beperkte invulling geeft aan artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn. Immers, krachtens de tekst van deze bepaling, dient bij de beoordeling of een burger bij terugkeer naar een land te vrezen heeft voor een reëel risico op ernstige schade naast handelingen die het leven bedreigen ook betekenis toe te komen aan handelingen, die op zichzelf nog niet levensbedreigend zijn, maar wel de persoon van een burger bedreigen. Zo valt, mede gelet op de voornoemde uitspraak van de Afdeling van 25 mei 2009, die ertoe lijkt te strekken dat artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn in het licht van artikel 3 van het EVRM dient te worden gezien, niet in te zien waarom in deze context bijvoorbeeld geen betekenis zou toekomen aan het risico om slachtoffer te worden van verkrachting of van willekeurige arrestatie of detentie, welke handelingen door artikel 3 van het EVRM zijn verboden. Uit het ambtsbericht van oktober 2009 blijkt immers dat tijdens de verslagperiode in geheel Somalië willekeurige arrestaties en detenties door diverse groeperingen voorkwamen.

25. Daarnaast acht de voorzieningenrechter van belang dat verweerder zich, bij zijn beoordeling van de vluchtelingenstromen en de daarbij geconstateerde slechte humanitaire situatie, onvoldoende rekenschap heeft gegeven van de uit het ambtsbericht

+31263592727

Registratienummers: AWB 10/13272 (verzoek)
AWB 10/13270 (beroep)

7

van oktober 2009 blijkende kwetsbare positie van deze ontheemden, die, gezien in de context van de straffeloosheid en het gebrek aan overheidsgezag dat gedurende de verslagperiode in grote delen van Somalië heerste, en het ontbreken van een politie-apparaat buiten Mogadishu, een hoog risico lopen om zowel tijdens hun vlucht als in de ontheemdenkampen, het slachtoffer te worden van bedreigingen, mishandelingen en verkrachtingen. Met de opmerking dat de vluchtelingenstromen en het grote aantal ontheemden erop duiden dat grote aantallen personen in staat zijn zich binnen Somalië te bewegen op het moment dat sprake is van gewelddadigheden naar gebieden die rustiger zijn, heeft verweerder het voorgaande in onvoldoende mate onderkend.

26. Uit het vorenstaande volgt dat verweerder ontoereikend heeft gemotiveerd dat in Zuid- en Centraal-Somalië, ten tijde van belang, geen sprake was van een zodanige mate van geweld dat zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat een burger, louter door zijn aanwezigheid aldaar, op dat moment een reëel risico liep op ernstige schade, als vorenbedoeld. Het besluit van 9 april 2010 is dan ook in strijd met artikel 3:46 van de Awb genomen.

27. Derhalve is het beroep gegrond. Het bestreden besluit wordt vernietigd. Verweerder zal een nieuw besluit moeten nemen met inachtneming van deze uitspraak. Gelet hierop dient het verzoek te worden afgewezen.

28. De voorzieningenrechter acht termen aanwezig om toepassing te geven aan artikel 8:75 van de Awb en verweerder te veroordelen in de door verzoeker in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs gemaakte proceskosten, welke zijn begroot op € 1311 aan kosten van verleende rechtsbijstand. Van andere kosten in dit verband is de voorzieningenrechter niet gebleken. De genoemde kosten dienen, aangezien verzoeker met een toevoeging ingevolge de Wet op de rechtsbijstand heeft geprocedeed, ingevolge artikel 8:75, tweede lid, van de Awb te worden voldaan door betaling aan de griffier van deze rechtbank.

+31263592727

Registratienummers: AWB 10/13272 (verzoek)
AWB 10/13270 (beroep)

8

De beslissing

De voorzieningenrechter.

verklaart het beroep gegrond;

vernietigt het besluit van 9 april 2010;

draagt verweerder op een nieuw besluit te nemen met inachtneming van deze uitspraak;

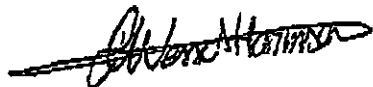
veroordeelt verweerder in de proceskosten van verzoeker ten bedrage van € 1311; dit bedrag dient te worden betaald aan de griffier van deze nevenzittingsplaats, waarvoor verweerder een nota zal worden toegestuurd;

wijst het verzoek een voorlopige voorziening te treffen af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. L. van Gijn, rechter, in tegenwoordigheid van mr. D.G. Wessels-Harmsen, griffier.

De griffier,

De voorzieningenrechter,

Uitgesproken in het openbaar op 4 mei 2010.

Rechtsmiddel:

Tegen de uitspraak in beroep kunnen partijen binnen één week na de verzending van een afschrift van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Tegen de uitspraak op het verzoek staat geen rechtsmiddel open.

VERZONDEN OP

04 MEI 2010

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500EA 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
11 MEI 2010	
ZAAKNR.	201004673
AAN:	P.W. de Bont.
BEHANDELD DO:	PAR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Minister van Justitie
te 's-Gravenhage,
appellant
Gemachtigde: mr. S.H.M. Maas,
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank te 's-Gravenhage,
zitting houdende te Arnhem
van 4 mei 2010
met kenmerken AWB 10/13270 en 10/13272

Inzake:
met IND-kenmerk 1003.31.1292
aan te duiden als verweerder
Gemachtigde: mr. B.J. Manspeaker
advocaat te Dordrecht

Procesvertegenwoordiging
Procesvertegenwoordiging

Postbus 118, 5201 AC 's-Hertogenbosch

Contactpersoon:
F.M. Ticheler
Tel. 073 - 888 3046

1. Inleiding

- 1.1. De Minister komt in hoger beroep van de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Arnhem van 4 mei 2010, verzonden op 4 mei 2010, met kenmerken AWB 10/13270 en 13272 (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen de beschikking van 9 april 2010 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Minister heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag en de Minister in de proceskosten heeft veroordeeld.

2. Achtergronden

- 2.1. Op 31 maart 2010 heeft verweerder een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, Vw ingediend.
- 2.2. Bij besluit van 9 april 2010 heeft de Minister deze aanvraag afgewezen.
- 2.3. Bij thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3. Grieven

Grief 1

- 3.1. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverwegingen 24, 25 en 26 op de pagina's 6 en 7 van de bestreden uitspraak:

"24. De voorzieningenrechter is van oordeel dat verweerder met vorenbedoelde maatstaf een te beperkte invulling geeft aan artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn. Immers, krachtens de tekst van deze bepaling, dient bij de beoordeling of een burger bij terugkeer naar een land te vrezen heeft voor een reëel risico op ernstige schade naast handelingen die het leven bedreigen ook betekenis toe te komen aan handelingen, die op zichzelf nog niet levensbedreigend zijn, maar wel de persoon van een burger bedreigen. Zo valt, mede gelet op de voornoemde uitspraak van de Afdeling van 25 mei 2009, die ertoe lijkt te strekken dat artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn in het licht van artikel 3 van het EVRM dient te worden bezien, niet in te zien waarom in deze context bijvoorbeeld geen betekenis zou toekomen aan het risico om slachtoffer te worden van verkrachting of van willekeurige arrestatie of detentie, welke handelingen door artikel 3 van het EVRM zijn verboden. Uit het ambtsbericht van oktober 2009 blijkt immers dat tijdens de verslagperiode in geheel Somalië willekeurige arrestaties en detenties door diverse groeperingen voorkwamen."

"25. Daarnaast acht de voorzieningenrechter van belang dat verweerder zich, bij zijn beoordeling van de vluchtelingenstromen en de daarbij geconstateerde slechte humanitaire situatie, onvoldoende rekenschap heeft gegeven van de uit het ambtsbericht van oktober 2009 blijken kwetsbare positie van deze ontheemden, die, bezien in de context van de straffeloosheid en het gebrek aan overheidsgezag dat gedurende de verslagperiode in grote delen van Somalië heerste, en het ontbreken van een politieapparaat buiten Mogadishu, een hoog risico lopen om zowel tijdens hun vlucht als in de ontheemdenkampen, het slachtoffer te worden van bedreigingen, mishandelingen en verkrachtingen. Met de opmerking dat de vluchtelingenstromen en het grote aantal ontheemden erop duiden dat grote aantallen personen in staat zijn zich binnen Somalië te bewegen op het moment dat sprake is van gewelddadigheden naar gebieden die rustiger zijn, heeft verweerder het voorgaande in onvoldoende mate onderkend".

"26. Uit het vorenstaande volgt dat verweerder ontoereikend heeft gemotiveerd dat in Zuid- en Centraal-Somalië, ten tijde van belang, geen

sprake was van een zodanige mate van geweld dat zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat een burger, louter door zijn aanwezigheid aldaar, op dat moment een reëel risico liep op ernstige schade, als vorenbedoeld. Het besluit van 9 april 2010 is dan ook in strijd met artikel 3:46 van de Awb genomen".

- 3.2. Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 27 en 28 op pagina 7. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.
4. Toelichting op de grief
 - 4.1. De vernietiging van het besluit van 9 april 2010 houdt, kort weergegeven, verband met de situatie in Centraal- en Zuid-Somalïë in relatie tot de vraag of sprake is van een uitzonderlijke situatie zoals bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c, van de Richtlijn 2004/83 EG (hierna: de richtlijn). Ten onrechte heeft de rechtbank in de thans aangevallen overweging geoordeeld dat de minister in de bestreden beschikking in het kader van verweerders beroep op artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw, onvoldoende gemotiveerd heeft geoordeeld dat verweerder niet afkomstig is uit een gebied waar sprake is van de een uitzonderlijke situatie zoals bedoeld in de rechtspraak van de Hoven te Straatsburg en te Luxemburg, en van uw Afdeling in uw uitspraak van 25 mei 2009.
 - 4.2. Zoals in de bestreden uitspraak onder rechtsoverweging 18 door de voorzieningenrechter is overwogen, is verweerder afkomstig uit Kismayo in Zuid-Somalïë.
 - 4.3. Gelet op de uitspraak van uw Afdeling van 15 januari 2010 (200908528/1), in samenhang gelezen met de uitspraak van uw Afdeling van 25 mei 2009 (200702174/2; www.raadvanstate.nl) is het aan de vreemdeling om aannemelijk te maken dat de mate van willekeurig geweld in het kader van het door hem gestelde gewapende conflict in zijn land van herkomst ten tijde van de totstandkoming van het besluit dermate hoog was dat zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat een burger, louter door zijn aanwezigheid aldaar, op dat moment een reëel risico liep op de in artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn bedoelde ernstige schade. Het is dus niet aan de Minister om aannemelijk te maken dat géén sprake is van een dergelijke zeer uitzonderlijke situatie.
 - 4.4. Zoals door de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 22 reeds is geconstateerd, heeft verweerder ter onderbouwing van zijn stelling dat hij bij terugkeer een risico op ernstige schade als bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn loopt, in de zienswijze op het voornemen niet meer heeft gedaan dan een niet onderbouwd beroep op artikel 15, aanhef en onder c, van de definitierichtlijn, in samenhang met artikel 3 van het EVRM en heeft verweerder eerst in het aanvullend beroepschrift ter onderbouwing van zijn stelling dat de Minister artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn heeft geschonden, gewezen op een zevental documenten.
 - 4.5. De Minister wil hieraan nog toevoegen dat ook deze enkele verwijzing in de beroepsfase is geschied zonder een nadere uitleg of toelichting.

- 4.6. Nu de Minister zowel in het voornemen van 7 april 2010 als in de beschikking van 9 april 2010 maar ook in de beroepsfase, afdoende gemotiveerd heeft dat verweerder een uitzonderlijke situatie in eerder genoemde zin niet aannemelijk heeft gemaakt, heeft de rechtbank aldus niet kunnen komen tot een vernietiging wegens een motiveringsgebrek op dit onderdeel.
- 4.7. Voorts heeft de voorzieningenrechter ten onrechte geoordeeld dat de Minister een te beperkte invulling geeft aan artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn. De voorzieningenrechter mist dat de Minister op basis van de hem bekende feiten en omstandigheden een zorgvuldige beoordeling inzake de situatie in Zuid- en Centraal Somalië heeft verricht. Daarbij heeft de Minister - kort samengevat - rekening gehouden met het aantal burgerslachtoffers, de vluchtelingenstromen en de slechte voedselsituatie. Aan de hand van deze feiten en omstandigheden heeft de Minister zich een redelijk beeld kunnen vormen van de veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal Somalië. Het betrekken van meerdere factoren - zoal uitvoerbaar - heeft in de optiek van de Minister geen duidelijke meerwaarde voor de beoordeling van de situatie. Van de Minister kan dan ook bezwaarlijk worden verlangd dat hij alle mogelijke vormen waarin een schending van artikel 3 van het EVRM zich kan voordoen, bij de beoordeling betreft. Daarbij wil de Minister er op wijzen dat het risico op mishandeling en verkrachting, die door de rechtbank zijn genoemd, reeds voor een deel is verdisconteerd in de door de Minister bij zijn beoordeling in aanmerking genomen aantallen gewonden.
- 4.8. De Minister stelt voorts ter discussie in hoeverre willekeurige arrestaties en detenties vallen onder de reikwijdte van 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn en daarmee nog relevant zijn voor de beoordeling. Genoemde bepaling spreekt immers over 'ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld'.
- 4.9. Volledigheidshalve voegt de Minister aan het voorgaande nog het volgende toe.
- 4.10. Voor het aantal inwoners van (Zuid- en Centraal-) Somalië heeft de Minister een aantal bronnen vergeleken.

Voor heel Somalië, dus inclusief Somaliland en Puntland zijn de volgende bronnen geraadpleegd:

- VN OCHA 2007;
- Economist Intelligence Unit EIU, Country Report Somalia, november 2008;
- CIA factbook juni 2009;
- Amnesty International;
- US Department of State.

Het inwonertal van Centraal- en Zuid-Somaliland ligt op grond van deze bronnen wellicht ergens tussen de vier en zes miljoen.

- 4.11. Voor zover de Minister bekend, zijn er geen min of meer exacte cijfers van het aantal burgerslachtoffers. Schattingen van aantallen burgerslachtoffers worden soms wel in diverse mensenrechtenrapportages genoemd maar dit

gebeurt dan vaak achteraf.

- 4.12. Om te trachten een indicatie te krijgen voor de orde van grootte van het aantal gewonde en dodelijke slachtoffers heeft de Minister nieuwsberichten onderzocht.¹ Daarbij is benadrukt dat lang niet alle incidenten in nieuwsberichten worden gemeld, dat in nieuwsberichten niet altijd de juiste aantallen worden vermeld en dat nieuwsberichten ook geheel onjuist kunnen zijn. Dit geldt in versterkte mate voor Somalië waar, mede vanwege de slechte veiligheidssituatie, het aantal verslaggevers dat nog ter plekke aanwezig is, zeer beperkt is en veel internationale en onafhankelijke nieuwsorganisaties niet (meer) aanwezig zijn.
- 4.13. Vanuit de gedachte dat verschillende zeer beperkte bronnen bij elkaar mogelijk toch enig inzicht kunnen geven in de orde van grootte heeft de Minister uit deze berichten, met de nadrukkelijke vermelding dat dit om op zichzelf onvolledige en wellicht onbetrouwbare aantallen gaat, gepoogd om, indien zij in orde van grootte overeen blijken te komen, hiermee een indicatie te verkrijgen van het aantal slachtoffers.
- 4.14. Bijna alle door de Minister geraadpleegde bronnen melden aantallen doden en gewonden in de orde van grootte van enkele honderden per maand met een duidelijke piek in mei in Mogadishu. Geen enkele door de Minister geraadpleegde bron meldde veel hogere aantallen doden en gewonden.
- 4.15. Ook in het licht van de genoemde cijfers, met hoeveel voorzichtigheid die ook moeten worden gehanteerd, en hoe betreurenswaardig hoog die aantallen in absolute zin ook (zullen) zijn, ziet de Minister geen aanleiding te oordelen dat in (Zuid- en Centraal-) Somalië sprake is van een uitzonderlijke situatie.
- 4.16. Tenslotte merkt de Minister nog op, dat de beoordeling van de algemene situatie in zekere zin bevestiging vindt in het relaas van verweerder zelf. Uit zijn relaas - waarbij wordt aangetekend dat het individuele relaas ongeloofwaardig is bevonden en in zoverre de beoordeling van de algemene situatie hier niet kan weerspreken - komt ook voor het overige niet naar voren dat de situatie in zijn oorspronkelijke herkomstgebied zodanig was dat een ieder in dat gebied een reëel risico liep op de in art. 3.105d, onder b, Vb bedoelde bedreiging.
- 4.17. Dat betekent dat de Minister in het individuele relaas van verweerder, in de algemene situatie zoals die naar voren komt uit het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van maart 2010 en de rapportages van de secretaris-generaal van de Verenigde Naties² noch in de bekende gegevens over aantallen burgerslachtoffers van geweld in Zuid- en Centraal-Somalië, grond heeft hoeven zien om te oordelen dat in dat gebied sprake is van de hier bedoelde uitzonderlijke situatie. De rechtbank gaat aan het voorgaande

¹ De UN OCHA Population Movement Updates geven een wekelijks overzicht van de belangrijkste gebeurtenissen en gevechten met doden en gewonden, uitgesplitst naar regio. Op Wikipedia wordt een overzicht bijgehouden van nieuwsberichten uit verschillende regionale en internationale bronnen. Naast een samenvatting en een bronvermelding is een tabel opgenomen waarin een totaal aantal slachtoffers in verschillende categorieën wordt weergegeven.

² De secretaris-generaal van de Verenigde Naties rapporteert ieder kwartaal aan de Veiligheidsraad over de situatie in Somalië.

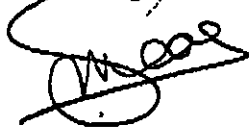
ten onrechte voorbij.

- 4.18. Gelet op het voorgaande is de rechtbank ten onrechte tot de conclusie gekomen dat de motivering van de Minister in casu niet voldoende is.

5. Conclusie

- 5.1. De Minister concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 9 april 2010 ingestelde beroep.

's-Hertogenbosch, 11 mei 2010

Gemachtigde,

Mr. S.H.M. Maas, gemachtigde

*Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Postbus 118, 5201 AC 's-Hertogenbosch
telefoon 073 - 888 3046
telefax 073 - 888 3046*